Dosarul nr. 5r - 313/2025
4-25104097-48-5r-22072025

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

19 decembrie 2025 mun. Strășeni
Judecătoria Străşeni, sediul central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Iana Talmacu
grefier Marina Strîmbanu

a judecat în şedinţa de judecată publică contestaţia depusă de Vîlcu Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție emis în baza art. 154 alin. (1/1) Cod Contravențional și a deciziei de sancționare din 03.04.2025,-

constată :

La 03.04.2025 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. *****de către agentul constatator Moraru Iulia în privința lui Vîlcu Ion și în baza art. 154 alin. (1/1) fiind aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 200 u. c. ce constituie suma de 10 000,00 lei.

Procesul verbal cu privire la contravenție a fost contestat de contravenient Vîlcu Ion, prin intermediul avocatului său – Negura Vladislav la data de 21.07.2025 și a parvenit spre examinare în instanța de judecată la 22.07.2025.

În motivarea contestației a indicat că, Vîlcu Ion pledează nevinovat în comiterea contravenției, pe motivul necomiterii contravenției imputate menționează faptul examinării cauzei cu interpretarea eronată a drepturilor sale, examinarea neobiectivă, superficială a cauzei contravenționale, precum și a atragerea ilegală a lui Vîlcu Ion la răspunderea contravențională, precum și întocmirea procesului-verbal cu încălcarea procedurii stabilite, solicitând încetarea cauzei contravenționale pentru lipsa contravenției în acțiunile lui Vîlcu Ion.

În corespundere cu art. 448 alin. (1) Cod contravențional, menționează că copia procesului-verbal cu priire la contravenție nr. *****din 03.04.2025 Vîlcu Ion a primit la data de 15.07.2025 de la executorul judecătoresc Eugen Dudnicenco.

Indică că, din conținutul procesului-verbal cu pricire la contravenție nu este clară esența învinuirii aduse lui Vîlcu Ion Mihail în colaborare cu acțiunile sale, nu sunt reflectate circumstanțe importante pentru soluționarea justă și sub toate aspectele a cauzei date. Vîlcu Ion insistă că, la 04.02.2025 nu a comis careva acțiuni ce ar cădea sub incidența normei contravenționale de care este învinuit. Motivul neprezentării lui Vîlcu Ion la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție nu a fost confirmat și stabilit prin semnarea acestui act de un martor, ce pune la îndoială respectarea procedurii citării contravenientului de către agentul constatator. Vîlcu Ion insistă la examinarea cauzei în fond, stabilirea nevinovăției sale pe motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor contravenției prevăzute de art. 154 alin. (1/1) CC.

Ulterior, la data de 25.11.2025 a depus o contestație concretizată, suplimentar indicând că, procesul-verbal de cercetare la fața locului, întocmit la data de 04.02.2025 de către colaboratorul IP Călărași. În actul dat fiind indicat, că se întocmește în conformitate cu prevederile art. 426 CC. În procesul-verbal menționat a fost fixată declarația unei persoane, Gori Zinaida, fără a fi

indicată calitatea procesuală a acestei persoane și fără a fi indicate drepturile și obligațiunile persoanei. Actul dat, reieșind din încălcările procesuale, contrare prevederilor art. 426 CC, este lovit de nulitate, fără producerea cărora efecte juridice.

Ulterior, Gori Zinaida, tot la data de 04.02.2025 a fost audiată în calitate de martor, în cadrul căruia declară, că îl bănuiește pe Vîlcu Ion, dar din simplu motiv, că lui îi aparține pământul unde s-a format un fum des. Deșeurile au fost incendiate în drum la gardul altui locuitor din s. Pitușca, r-nul Călărași – un oarecare Gheorghe, fiind strânse de către un alt martor: Iachim Vasile (f.d.20). Deci, bănuiala lui Gori Zinaida se transformă într-o presupunere, probă ce nu poate fi admisă la învinuirea lui Vîlcu Ion, deoarece ar fi încălcat principiul prezumției nevinovăției. Urmează a fi interpretate critic și declarațiile martorului Iachim Vasile și care direct a menționat că a mințit la darea declarațiilor. Numai martorul Vîcu Stepanida ferm a indicat că Vîlcu Ion nu a incendiat deșeuri la data de 04.02.2025.

În ședința de judecată **contravenientul Vîlcu Ion** a comunicat că, nu este vinovat în cele incriminate, căci el nu a dat foc la nimic. Totul a avut loc în s. Pitușca, un pic mai la deal de casa lui,în drum, cineva a dat foc la niște crengi. Ei s-au înțeles cu mahalaua să facă curat în drum ca să aducă piatră să betoneze drumul. Toți au zis ca el să taie crengi cu pila lui și el a mers la tăiat crengii de la tufari de lângă gardul vecinilor, unde nu trăiește nimeni. Au făcut ordine mai mulți vecini, vreo 4 oameni, au grămădit crengi, el comunicând că o să încarce crengile și o să le ducă, după care a intrat în ogradă, iar când a ieșit în drum deja ieșea fum. A menționat că cunoaște cine a dat foc, dar nu dorește să spună ca să nu să certe vecinii cu el. Gospodăria domnului Gheorghe se află aproximativ la 20 de metri mai la deal de gospodăria lui, peste drum.

A precizat că, când a venit poliția el deja nu se mai afla acasă și abia a doua zi a auzit despre cele întâmplate.

În ședința de judecată **avocatul contravenientului, Negura Vladislav**, a indicat că la data de 15 iulie au solicitat prin cerere de la executorul judecătoresc copia încheierii, care au primit-o în aceiași zi, iar contestația au depus-o în termen de 7 zile, considerând că aceasta a fost depusă în termen de contestare. Au atras atenția la faptul că nu este indicat nici un martor, care ar confirma faptul că Vîlcu Ion ar fi fost citat la agentul constatator în ziua în care a fost întocmit procesul-verbal și nu s-a prezentat fiind citat legal. Consideră că este o încălcare, care contravine legii, fiind o prevedere obligatorie și poate servi ca motiv de anulare a procesului-verbal cu privire la contravenție.

La fel, martorul care a fost audiat Gori Zinaida a invocat o presupunere de implicare a lui Vîlcu Ion în comiterea contravenției, această probă nu poate fi pusă la baza învinuiri, deoarece legea interzice înaintarea presupunerilor. În ceste circumstanțe, a solicitat instanței de judecată aprecierea critică a acestor declarații și insistă la faptul că nu sunt probe care demonstrează vinovăția lui Vîlcu Ion în comiterea contravenției imputate.

În ședința de judecată **agentul constatator Moraru Iulia** a indicat că, materialele au parvenit de la IP Călărași, care la rândul său au fost sesizați telefonic de către vecina Gori Zinaida, care a declarat că Vîlcu Ion face foc în drum în preajma gospodăriei sale. Echipajul de poliție a stabilit fapta, a acumulat probe: procesul verbal de cercetare la fața locului, planșete fotografice, a fost citată persoana pentru a se prezenta, dar nu s-a prezentat. Procesul verbal fiind întocmit în lipsa persoanei. Inițial a fost stabilit un singur martor, acare nu a avut nici statut. A menționat că, martor asistat nu este deoarece contravenientul a fost citat prin poștă, și este dovadă că el a primit-o.

A precizat că, contravenientul nu a fost citat pentru data, când a fost întocmit procesul-verbal, nu cunoaște din care motive, dar acestuia i s-a oferit termen de 30 de zile din momentul aducerii la cunoștință.

Susține că, inițial persoana a declarat că l-a văzut pe Vîlcu cum dădea foc , după care menționa că îl bănuiește. Este veridic procesul-verbal de audiere a martorului, în care acesta are calitate de martor și în care se arată expres vinovăția lui Vîlcu.

Studiind materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată concluzionează de a admite contestația cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a înceta procesul din motiv că nu există faptul contravenției.

Potrivit art. 8 alin. (2) Cod Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform prevederilor art. 10 Cod contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Pentru a se constata existenta unei fapte contravenţionale şi, implicit, pentru a se antrena răspunderea contravenţională a unei persoane este necesar a se dovedi comportamentul ilicit al acesteia, prin întrunirea cumulativă a laturii obiective şi a celei subiective a contravenţiei, cu atât mai mult cu cât Curtea Europeana a Drepturilor Omului a decis includerea contravenţiilor, ca regulă, în materia penală.

Conform prevederilor art. 14 alin. (1) – (3) din Codul Contravențional, contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

Potrivit art. 374 alin. (2) Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției.

Potrivit art. 378 alin. (1) Cod Contravențional, în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 2 Cod Contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului.

În baza art. 400 alin. (1) Cod contravențional, contravențiile prevăzute la art. 228-243 se constată şi se examinează de către poliţie. (2) Sunt în drept să examineze cauze contravenţionale şi să aplice sancţiuni în limitele competenţei funcţionarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care exercită atribuţiile poliţiei şi sunt împuterniciţi cu asemenea atribuţii conform fişei postului. Nomenclatorul funcţiilor şi al competenţelor de examinare a

cauzelor contravenţionale şi de aplicare a sancţiunilor se aprobă prin ordinul ministrului afacerilor interne.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod Contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Potrivit art.381 alin.(2) din Codul contravenţional, orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care să acţioneze în conformitate cu prezentul cod. (4) Autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În conformitate cu prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravențional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.

Pentru a putea fi incriminată comiterea unei contravenții este necesar ca agentul constatator să dovedească existența unei componenţe de contravenție prevăzută nemijlocit în partea specială a Codului contravențional.

În ședința de judecată s-a stabilit că la 03.04.2025 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Vîlcu Ion în baza art. 154 alin. (1/1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 200 u.c., ceia ce constituie suma de 1000 lei.

În cazul de faţă, agentul constatator acuză contravenientul în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 154 alin. (1/1) Cod contravențional – Nerespectarea modului stabilit de ardere a deșeurilor industriale, de construcție, a biodeșeurilor, a deșeurilor municipale și de altă natură, care se sancționează cu amendă de la 200 la 300 de unități convenționale aplicată persoanei fizice sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore, cu amendă de la 600 la 800 de unități convenționale aplicată persoanei juridice cu sau fără privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 3 luni la un an.

Instanța reține că, organul care a aplicat sancțiunea administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului - verbal. Astfel, simpla constatare a faptului de către agentul constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. În alți termeni, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului – neconfirmate prin alte mijloace de probă – pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept in dubio pro reo.

Astfel, instanța remarcă că vinovăția este unul din elementele constitutive a unei contravenții, care urmează a fi dovedită de agentul constatator, ori conform art. 7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Totodată, potrivit art. 443 alin. (6) Cod contravențional, faptul absenței persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal și se certifică prin semnătura a cel puțin un martor, indicându-se și datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu și numărul de telefon). În cazul imposibilității de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului și documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal.

Potrivit art. 443 alin. (13) Cod contravențional, copia de pe procesul-verbal se înmânează persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional şi victimei la cerere. În cazul procesului-verbal încheiat în absenţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, copia de pe procesul-verbal se înmânează în modul prevăzut la art.382 alin.(6).

Din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 039083, acesta a fost întocmit în lipsa contravenientului, iar la pct. 9 la rubrica ,,martorii la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție” – nu este nici o mențiune. (f.d.13 și verso)

În situația în care contravenientul nu a fost prezent la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator urma să confirme acest fapt prin aplicarea semnăturii a cel puțin unui martor cu indicarea datelor de identificare ale acestuia (numele, prenumele,

adresa de domiciliu și numărul de telefon), mențiunile care nu se regăsesc în procesul-verbal cu privire la contravenție, în consecință fiind încălcate de către agentul constatator prevederile art. 443 alin. (6) Cod contravențional.

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel in materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care si prezumţia de nevinovăţie prevăzută de §2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Instanța de judecată relevă că, este inadmisibilă și contrară inclusiv principiilor consacrate de Legea contravențională la articolele 5, 7 și 8, întocmirea unui proces-verbal în lipsa unui suport probator suficient, care urmează a fi cercetat în mod obiectiv conform art. 425 alin. (3) Cod contravențional, de către agentul constatator și care urmează să stea la baza formulării concluziei privind comiterea faptei în circumstanțe concrete, săvârșirea faptei de către contravenient, întrunirea a faptei comise de contravenient a tuturor elementelor constitutive a componenței de contravenție în baza căreia a fost încadrată juridic fapta, cât și lipsa circumstanțelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, sau al răspunderii contravenționale.

Mai mult, lipsa unui suport probator suficient în sensul art. 425 alin. (1), (3) și (5) Cod contravențional și art. 442 alin. (1) Cod contravențional, impune persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, la examinarea cauzei în fond de instanța de judecată sau la exercitarea dreptului său de a contesta actul de constatare a faptei contravenționale și de aplicare a sancțiunii, să își probeze propria nevinovăție, prin prezentarea probelor, fapt care presupune efectiv, transferul sarcinii probațiunii de la partea acuzării, la partea apărării, situație care încalcă într-un mod inadmisibil principiul prezumției nevinovăției.

În aceste condiţii, elucidarea tuturor împrejurărilor menţionate au o mare importanţă la examinarea corectă a cauzei contravenţionale ceea ce agentul constatator a omis la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie neîntemeiat a întocmit în privinţa contravenientului proces-verbal contravenţional, ultimul fiind sancţionat ilegal, ceea ce este inadmisibil.

Astfel, în consecință, contestația depusă de Negura Vladislav, în interesele contravenientului Vîlcu Ion este întemeiată, fapt ce condiționează necesitatea admiterii ei.

Conform prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) al Codului Contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă: nu există faptul contravenţiei.

În conformitate cu art. art.443, 448, 460 – 462 Cod Contravenţional, judecata,-

HOTĂRĂŞTE:

Se admite contestaţia contravenientului împotriva deciziei de sancționare aplicată la procesului verbal cu privire la contravenție din data de 03.04.2025 încheiat în baza art. 154 alin.(1/1) din Codul Contravențional, NR. *****în privința lui Vîlcu Ion, ca fiind întemeiată.

Se anulează decizia de sancționare aplicată contravenientului Vîlcu Ion în temeiul art. 154 alin. (1/1) Cod Contravenţional, sub formă de amendă în mărime de 200 (două sute) unități convenționale, ce constituie suma de 10 000 (zece mii), 00 lei, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

Hotărârea succesibilă de atac la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin depunerea recursului în Judecătoria Strășeni.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul **Iana Talmaci**